

AYŞE BENEK KAYA

Doğan kaya'nın eşidir. 1956'da Sivas'ta doğmuştur Tevfik ve Türkân Benek'in kızıdır. Sivas'ta Dört Eylül İlkokulu ve Selçuk Ortaokulunu bitirdikten sonra Sivas Merkez İlköğretmen Okuluna girmiş, 1974'te buradan mezun olmuştur. 1976'da Halkbilimci Doğan Kaya ile evlenmiştir. İki kız (Sibel, Zeynep Aslıhan) ve bir oğlu (Tâhâ Tuna) vardır. 1988'de Anadolu Üniversitesi Eğitim Önlisans Programını bitirmiştir. Sivas, Ergani, Aksaray-Ortaköy'de 20 yıl öğretmenlik yaptıktan sonra 1994'te emekli olmuştur.

Şiir yazmaya gençlik çağlarında başlamıştır. Önceleri serbest vezinle şiirler yazmaktayken tamamen heceye yönelmiştir. Şiirleri, Altıncı Şehir Sivas ve Koza dergilerinde yayımlanmıştır. Şiirlerinin yanı sıra masal derlemeleri de vardır. Ayrıca Âşık İsmetî'nin divanı şiirlerini *Tepedeki Işık*; içinde 70 orijinal masalın bulunduğu *Has Bahçenin Gülleri-Sivas Masalları* ve biyografik eser olarak hazırladığı *Ozan Faruk* ile *Halk Şairi Ömer Tombul* adlı dört kitabı vardır. Şiirlerinde mahlas kullanmamıştır.

Kaynakça: Doğan Kaya Arşivi.

Yesi Yolunda

Görmekti duymaktı muradım seni
Hayâl gerçek oldu Yesi yolunda
Gördüm de bildim de anladım seni
Gözüm yaşı seldi Yesi yolunda

Işıklı yurduna yanına geldim
Yolunun yapının hayranı oldum
"Zavallı" "Bîçare" adını aldım
Madde cüce kaldı Yesi yolunda

Düşündüm âlemi Bektaş Veli'ni
Yerdeki gökteki cümle kulunu
Uzattım elimi uzat elini
Mânâ dize geldi Yesi yolunda

Anne

Kendimi bildim de seni bilmedim
Pişmedik taşmadık aş myydın anne
Senden sonra bir gün yaşım silmedim
Kirpiğim ucunda yaş myydın anne

Çileler sıkıntı yoldaşın oldu
Ömrüne her zaman kahırlar doldu
Henüz açan gülün çok çabuk soldu
Dört mevsim bitmeyen kış myydın anne

Kaf Dağı'nda idin yere inmedin
Masalda yaşadın bize kanmadın

Yalvarsak ta yine geri dönmedin
Hüma mı Anka mı kuş muydun anne

Kendini her zaman attın en öne
Meyilin yok idi şöhrete üne
İyilik yaparken bakmadın düne
Meleğe periye eş miydin anne

Kim bilir ne kadar hayaller kurdun
Umudun yerine dertleri sardın
Hayatın yükünü çektin de durdun
Sabır tespihinde taş mıydın anne

Analar içinde daim baş idin
Sütünle içimi dışımı yudun
Sonunda beni de anasız kodun
Gördüğüm en güzel düş müydün anne

Keşke

Karlı dağlar gibi yücelerdesin
Düzlüğe engine inseydin keşke
Dilimde sözümde hecelerdesin
Sen de benim adım ansaydın keşke

Gönül sarayımda kalmaz mısın sen
Yaramın merhemi olmaz mısın sen
Diz çöksem yalvarsam gelmez misin sen
Tertemiz sevgime kansaydın keşke

Ruhum aşkın ile dolup da taşı
Bendeki sevdalar deryayı aştı
Dert miydi aşk mıydı bu nasıl işti
Benimle ateşe yansaydın keşke

Sabırım tükendi geldim sonuna
Ettiğin cefalar kalsın yanına
Gözlerim yol çeker mezar yönüne
Ölmeden sevgini sunsaydın keşke

Bişkek

İçimi dışımı sıkıntı bastı
Elimi kolumu bağladın Bişkek
Yurdumdan hasretin rüzgârı esti
Gurbet ateşiyle dağladın Bişkek

Ala-Too'un ile yolumu kestir
"Zalim" levhasını yakana astır

Herkese mi yoksa bana mı kastın
Bir sevda uğruna eğledin Bişkek

Gül açtı yeşile boyandı etraf
Yine de gözümde hüznün her taraf
Saklama da hadi et be itiraf
Sen de benim ile ağladın Bişkek

Paylaşırım

Senin ile bu gönlü
Paylaş de paylaşırım
Otur dizin üstüne
Söyleş de söyleşirim

Aşk iline varalım
Orda divan kuralım
Aşk nereden soralım
Eyleş de eyleşirim

Sevdam da yoktur hile
İstemem düşme dile
Benimle benle bile
Uylaş de uylaşırım

Saymadılar

Aslı ile Leylâ oldum
Elden bile saymadılar
Çöle düştüm Mecnun oldum
Kuldan bile saymadılar

Yılan oldum yere düze
Bülbül gibi girdim göze
Tuti olup gittim söze
Dilden bile saymadılar

Nilüferdim bittim gölde
Çiğdem çiçek açtım yolda
Sümbül gibi soldum elde
Gül yerine saymadılar

Altın oldum gezdim başta
Mercan olup durdum kaşta
İnci oldum kaldım döşte
La'l yerine saymadılar

Kimden eksik boyum benim
Güliden idi sinem benim

Ađır idi paham benim
Puldan bile saymadılar

Beraber

Yüređim senindir yüređin benim
Seni her dileđin dileđim benim
Senin ile bükölmez bileđim benim
Aynı yolda yürür isek beraber

Sakin durursam da ateşim korum
Kaçırma gözünü n'olursun erim
Gözümdeki nursun gözünde nurum
İkimiz de görür isek beraber

Bu dünyanın çoğu değil azıyım
Güzellerin cilvesiyim nazıyım
Senin ile bir ömüre razıyım
Aşkımızı korur isek beraber

Teslim Oldu*

Kış da bitti bahar erdi
Haller düşe teslim oldu
Umutları ayaz vurdu
Güller kışa teslim oldu

Gitti çalan geldi alan
Hüsran oldu bize kalan
Dualar da oldu talan
Eller boşa teslim oldu

Saymadılar ölümüzü
Bađladılar kolumuzu
Şaşırttılar yolumuzu
Yollar taşa teslim oldu

Ne söyledi neler etti
Varı yođu hepsi bitti
Umut vardı o da yitti
Filler kuşa teslim oldu

Hakk'a âyân ahvalimiz
Neye döndü şu halimiz
Sustu yazık bu dilimiz
*Diller diş*e teslim oldu

Sođuk hüznün kış kıyamet

* Şiir, çift ayak ile yazılmıştır.

Suçlu bul da et Őikâyet
Umut sende ey adalet
Kullar başa teslim oldu